

Vegyes tartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Table with subscription rates: Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön. Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr. Hirdetések díjai: a háromhasos peitsor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kiadóhivatal: Pletz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és iratási díjak küldendők.

N.-Beeskerek. márczius 16.

L. A. Nagy fontosságú események történtek közeli szomszédságunkban! Megyénk déli határán, túl a hatalmas Dunán, hirtelen új királyság keletkezett. Szerbia élénk, vállalkozó népe királyi koronával ékesítette ifjú fejedelme fejét, királyságát kiáltotta ki kicsiny, de kies országát, mely még csak röviddel ezelőtt a török hűbér-állama volt. A szerb nép ezen ünnepét ágyú dörög hirdette Nándorfejérvár azon falairól, a mely falakon a vár török parancsnoka százával húzatta karóba a város polgárait, hogy kedvét szegye torontáli vér- és fájrokonaknak a szerbek lázadásait fegyveres erővel támogatni. Valóban, rövid idő alatt mekkora haladás! A dicső „Nemánják“ birodalmának egy része új életre ébredett. Valamint egykor a „Zeta“, a Drin és a Bojáná vidékei a szerb függetlenség legerősebb támpontjai voltak, úgy most a királyságra emelkedett Szerbia azon hatalom, mely a balkán-félszigeti összes szerb törzsek nyomátkat rendezett államának királyi czimerével képviseli és ezen eddig elnyomott nép egy lényeges ágát az európai mivelt népesaladók sorába igatatta. És Ausztria-Magyarország nemcsak hogy Szerbiát ezen törekvésben nem gátolta, hanem belgrádi követe elsőnek jelentkezett az új király előtt, hogy őt felmagasztaltatása alkalmából innepélyesen üdvözölje.

És mi örvendünk is szívből Szerbia és fejedelmének ezen felmagasztaltatásán. Hisz már a legrégebb időben, a Nemánják idejében is, jó barátság létezett Magyarország és Szerbia fejedelmei között. A két nép öszinte szövetségben küzdött Konstantinápolyi görög árnykodása, veszedelmes hatalmaskodása ellen, mely birodalom a két nemzetet egyaránt fenyegette. Ezen időben

Magyarország jóakarata nélkül a belviszályok és a küllenség által folytonosan fenyegetett Szerbia terén a fejedelmei által ápoltt állameszme soha meg nem erősödhetett volna. Duschán államalkotó törekvéseit is Magyarország híven támogatta és örömmel nézte, midőn a „veliki králj“ lovas tömegei magát Byzánzt is veszedelmbe ejtették. Nem Magyarország volt annak oka, hogy a nagy fejedelm halála után a hatalmas birodalom fénye elenyészett és roppant ereje a sir örvényére sodortatott.

A törökök elleni véres harcokban is nem egyszer mint szövetségesek küzdöttünk egymás mellett. És midőn a félhold hatalma Zápolya balvégeztii politikája révén a magyart is leverte, még a szenvedés ezen gyászos idejében is hűséges szomszédjai voltunk a szerb népnek. Mert megszabadulván végre a török uralmától kézségesen megkötöttük azon segedelmet, melyben eddig is szerencsétlen szomszédainkat részesítettük. — Magyarországból sok fegyver, lőszer és egyéb segédeszközök szállítottak szerb földre, hol akkor több ízben megkísérelték kétségbeesett küzdelmek által a török nyomasztó igájától megmenekülni. — Szívesen adtunk hajlékot a hontalanná vált szabadsághősöknek, szívesen fogadtuk be legdusabb földjeinkre a szerb családok azon ezreit, kik a török kínzást többé el nem viselheték. Magyarország szolgált mindenkor biztos menedékhelyül azoknak, kik a török fegyverek körében életükben veszélyeztetve voltak. Sem a Karagyoryevicsoknak, sem az Obrenovicsoknak okot panaszra nem adtunk.

És mégis mindezek után a török hatalma alul felszabadult kis fejedelemség gőczpontjává lett a monarchia déli részeiben mesterségesen ellenünk

szított nemzetiségi üzemeknek. Belgrádból szívárogtak nagyrészen át hozzákn azon bujtogatások, melyek évek óta magyarországi szerb testvéreinket ellenünk felizgatták; Szerbiában találtak biztos fészkekre azok, kik mint a panszlavizmus fizetett agensei, monarchiánk hatalmi állása ellen a legveszedelmesebben bujtogatták, hazánk polyglott elemekből álló népeit a magyar faj supremáciája ellen fellázították.

Ausztria-Magyarország pedig mindezekre azzal felelt, hogy midőn Abdul Kerim pasa az alexináci csatában tönkre verte Csernájeff bitang hadát és tűzzel-vassal készült végig vonulni az eltiprott kis országon, hogy a szultán szuverenitása ellen fellázadt vazallusfejedelmét a remegő Belgrád városában megfenyítse, szavunkat emeltük érvényre a fényes portánál, megmentvén ez által Szerbiát a törökök jogos boszúja végzetessé válható következményeitől. Pedig még azután is bujtogattak ellenünk Belgrádon, ellenünk a megye területén lakó, velünk egyenlő jogokat élvező szerbek körében.

Reméljük azonban, hogy ez az állapot most alapjában meg fog változni. Szerbia koronás királyának, első Milánnak, más érdekei lehetnek, más a politikája, mint Obrenovics Milánnak, a török vazallusnak, a muszkák pártfogoltjának; a szerbiai királyság, mely fényes ünnepélyességek alatt mint alkotmányos királyság helyet foglalt Európa mivelt állami sorában, nem lehet többé nyomorult fészke rendbontó forradalmi üzemeknek, állami kormányformáknak felforgatására elzáró törekvéseknek, biztos gyűllhelye azon veszedelmes elemeknek, mik a koronák tekintélyének, az állami rendnek és a visszelyeztetett nyugalomnak rovására felbujtogatják az a népet, mely századok óta egyenlő jogok él-

vezetében lakja hazánk áldott földjét, és mely föld eddig bőséges életet nyújtott az egykor ide telepedett földönfutóknak.

Szerbiának, a királyságnak, Milánnak, a szerbek koronás királyának, azóta, hogy a skupstina riadó zsvivókkal felemelte az országos királyságra, Milánt a királyi trónra, más kötelességei vannak, mint voltak Szerbiának a csekély fejedelemségnek, Obrenovics Milánnak, a volt török hűbéresnek, a szerbek fejedelmének, Szerbia, és ha le is siklanék a Pirovánacz-ministerium a hatalom polezáról, kell hogy a rend, a béke és a loyaltitás politikájának képviselője legyen; Szerbia nem lehet többé tanyája a forradalomnak, királyi nem a forradalmárok és politikai parvennek koronás pártfogója. Szerbia államélete, a királyság eszméje lelketlen bujtogatók kezei alatt meg nem izmosodhatnék, életre való és a jövőre is kiható megtestesülést nem nyerhetne. A királyság és a király méltóságával vétkes üzemek, forradalmi törekvések teljesen ellenkezesek.

És ezért mi szívből örvendünk Szerbia és Milán király felmagasztaltatásán!

Nem törődünk azzal, ha az új királyság a Balkán-félszigeten erős állást törekedik elfoglalni. Ellenkezőleg! Örvendeni fogunk azon, ha Szerbia, tiszteletben tartva monarchiánk érdekeit, jogainkat az Al-Dunán, hatalmát, tekintélyét növeli, belügyeit rendezi és a kultura terén halad; azt sem bánjuk, ha a félsziget turbulens szlav elemeit magához vonja, a renndel és a békés fejlődéssel megismerteti, megbarátkoztatja és a saját állami életébe befogadja. Legyen ez a Szerbia nagy, gazdag, hatalmas és mivelt; legyen hűséges szomszédunk, mint mi is mindig érdekét pártfogoltuk; legyen gyupontja

TÁRGYA.

A viszontlátás.

Beszélyke. — Irta: Leitich Antal. Sötét, komor éj szállott alá a hideg, kopasz földre. A tavaszi vihar zug, és fájón nyögnek az utszéli fak bokros ágai. A város főutcáját lármás néptömeg borítja el. Csak egy hõmpolyög fel s alá ez az izgatott tömeg. „Szólt a dudu, tapsolt a táncos és a sarkantyú pöngötték. Arad városában „Werbung“ utótte fel sátorát.

A király „népeihez“ szólott. Vész fenyegeti a birodalmat. Francia és piemonti hadak lépték át a határt. Veres, gyilkos csatákat vívnak ott Olaszország szép virányain. Halálra gyöölök a német hatalmát. Az olasz nép egysege-, szabadságaért küzd kétségbeesetten. Még csak alig tíz éve mult, hogy ezt a földet verünkkel aztattuk. Elyelte már a forró föld ezt a sok vért, és ujából indulnak oda az osztrák hadak, hogy ujából termékenyítsék ezt a veszedelmes földet. Háboru lángja dúl ott, hol még csak néhány hét előtt a tavasz első bájos bimbái fakadtak.

A főutca egyik sarkán megáll a „Werbung“ lármás csapatja. Óriás alakú, nyalka huszár-káplár lelkesen járja a csárdást; ő is, társai is egyre ujjazzák a vérhevílt nóiát. Borukat csak úgy kínálják ingyen fűnek-fának. Isszák is bővíben, hisz nem kerül pénzbe! Nem törődik senki a hideg viharral. Rézgez ez a nép, nem érez ez most sem hideget, sem bánatot. Majd meg bánja, ha kijózanodik! Nagyon néhez szolgálat ez a hadi szolgálat, kivált, ha boros mámorban felcsap az ember katonának. Csak is a csöcselék tolongott a zászló alá. Ez a háboru nem volt nálunk népszerű.

Most két ifju közeledik a verbungos csapatához. Mindketten tisztességes, értelmes ifjak. Meg is örült rajtuk a verbung vezére. Ritkán csiphetett meg két ennyire nyalka ifjut. Huszárnak állott be mind a kettő. Az egyik szőke haju, piros, vig arcú, a másik halvány, majdnem beteges, kinek magas, fehér homlokát korom fekete haja veszi körül. Lázasan villogó szeme melán merengett az öt lelkesen üdvözölő huszár-káplárra. Zeneszóval elkísérték a két „fium madarat“ Arad ódon várába.

Egy pénteki napon volt. A felkelő nap tündöklő köntösebe öltözökött. Ismét nagy néptömegek lepték el a város főutczáját. Mindenkéi látni akarta a harczterre vonuló önkéntes huszárokat. Magyarok mindnyajan, szép, nyalka vitézek. Várták a generalist. A mig ez jött, csak egy hullámozott köröztük ez a sok, kíváncsi nép.

Vége szakadt a szemlének is, és a lovascsapat utnak indult. A Rakóczy-induló hangjai végig harsogtak a város népbortította utcáin. „Éljenek a huszárók!“ lármázta a tolongó tömeg. „Isten veled, Gábor!“ sikoltott fel most egy női hang. És a barna ifju összeresztett; majd nem társára dőlt. A város egyik előkelő fogadója erkélyén egy ifju, bájos nő elalétlan rogyott össze. Mikor ajulásából felebredt, kétségbeesetten fehér kezét tördelte, a sors kegyetlenségét átkozta. Otét még a remény is elhagyta. Gábor a háboruba indult. Pedig mennyi könnybe, mennyi vérbe kerül az ilyen háboru! Könnyben uszó, ragyogó szemét a főutca torkolatára függesztette. Ott tünt el Gábor. Pedig soha sem látja többé. Megesküdtöt reá, mikor a gazdag leány dolyfós atyja a házából kiutasította és maga Ilka sem kelt a szegény ifju delülmére.

A két barát híven maradt egymás mellett. Gábor határtalan ragaszkodással viselkedett bajtársá iránt, ki a szeretet meleg részvétével vigasztalta, ha keblét a véghetetlen fájdalom kínjai feldúlták. Könnyen tehette. Őt misem bántotta; csak hogy nagyon kicsiny darab kenyere volt, hogy Gábort nagyon szerelte, felcsapott huszárnak.

„Hagyd el!“ — csitítá sokszor Gábort, ha egymás mellett a táborban az éji tűz fényében sülkereztek — „ellenség előtt állunk, komolyabb gondunk, mintsem hogy egy leánnyal törődjünk“. Pedig ő is nagyon sokszor szíve mélyéből megsajnálta szerencsétlen barátját.

Lezajlott a háboru vihara is. Az egyesült francia-piemonti hadak Solferinónál tönkre verték az osztrák sashatalmát, és végnélküli lovassági tömegek indítottak ismét utnak Magyarország felé.

A villa-francai fegyverszünet, meg a zürichi tárgyalások nem adták meg a felzaklatott olasz népnek az anyira óhajtott egységet. Dult a forradalom a szép ország déli részében is. Pápai verbungosok bejárták a hazatérő magyar önkéntesek táborát, hogy őket pápai szolgál-

latra bírják. Garibaldi és az olasz önkéntesek nagyon zaklatták az egyház fejét. Schweitzi gardája egymaga nem bírt velök.

Trieszt tájékon volt. Az önkéntesek táborában vig kedv uralkodott. Csak Gábor ült ott szótlanul, buskomoran. Mit is csináljon ő otthon? Ilka ferjnel volt; eddelte a mézeshepek gyönyörűségeit, mig Gábor ott állta helyét a francia chasseurék és turkosok előtt. Talan már meg is felejtkezett arról, mit első szerelme meggondolatlan hevében egy szegény, becsületes ifjunak megesküdt!

Gábor örömmel beállott pápai katonának. Mit is keresett volna hazájában. Ott csakis keserűség, bánat várhatott a hazatérő ifjura. Olasz hajóra szállt, mely elvitte Olaszország délszaki vidékeire. A két jó barát fájdalmasan bucsuzott el egymástól. Gábor örökké vig kedélyű barátjában még utolsó vigasztalóját is elvesztette. Egymás keblére borultak és zokogva fogadták egymásnak, hogy husz év mulva azon a helyen találkoznak, ha Isten eltemti a két ifju kóborlót, a hol egymást megismerni, a rajongásig szeretni megtanulták. Azután elváltak egymástól. A tenger szürkés-kék hullamai szikráztak a nap verőfényes hullámaitól, és a lágyan lengő szellő felduzzasztotta az óriási vitorlák barna lapjait. Gábor addig intett kendőjével barátja felé, mig ezt a távozó hajó fedeléről a hatalmas mólón csak láthatta. Indult új életet kezdeni. Elhagyta hazáját, ott misem hagyván. Fájdalman kívül egyebe sem volt, ezt pedig magával vitte. Híven, de könyörtelenül ott dult ez reggeltől napestig a szerencsétlen lovas ifju keblében.

A magyar főváros gazdag lakói a karácsony szent ünnepét ülik. Éjjel van. A budai királyi várak ormáról azt jelenti a harang érczhangja, hogy éjfélt elmúlt. Az éj sötét, és kegyetlen vihar végig sivit a lánchíd járdáján, melynek oszlopai mint óriási boszorkányok kiemelkednek a keményre fagyott Duna sima jégtükréből. A Dorottya-utca oly csendes, mintha lakói kihaltak volna. Csak a csendörök, meg itt-ott egy elkésett, hazafelé siető kóborló zavarják meg perczekre ezt a mély csendet.

Most egy magas termetű idegen szabásu köpenybe burkult férfiú fordul be a Dorottya-

utczába. Sietve halad előre. Egy fényes kivilágított fogadó elé érkezik. Ott még vigan vannak azok, kiknek a sors boldog karácsonyi ünnepeket adott. Szól a zene, zajong a társalgás és a poharak vigan csengenek. Két férfiú egymás keblére borul. Ezen a helyen és ezen az éjen ismerkedtek meg huszonhárom év előtt és itt találkoznak ismét, miután husz éve telt, hogy a trieszti mólón a sors elválasztotta egymástól az akkor még ifju, rajongó barátokat.

Gábor az olasz főváros egyik legtekinélyesebb lapjának munkatársa. Híven örzi Ilka emlékeit. Nötlen, vagyonos, legfőbb kincse: ifjukori szerelmének emléke. Hisz kincs még sokszor a fájdalmas emlék is!

Elmerülten a régi ifjukori emlékezetek felidézésében rohammal mulik az idő. Virrad felé jár az idő. Észre sem veszik, mit mivel a környezetök? Pedig hej, de vigan vannak! Egy magas, halvány arcú, villogó szemű nő áll meg előttük és kinálja áruba bocsátott csecsebecsét. Egykor ez a nő nagyon szép lehetett. Még romjaiban elárulta egykori előkelő elegancziáját.

Gábor nem a nőt, hanem árút nézegette. Most egykedvűen egy apróság ára után kérdezett, felemelvén merengő szemét a nő halvány arczára.

A nő görcsösen összeresztett. Egész testén remegett, szikár arczának minden izma vonaglott.

„Néked, Gábor“, — höröge — „mit sem adok el!“ És ezzel kitántorgott az utczára, a sötét viharos éjbe.

Gábor szép férfias arczáról csillámló könynyek hulltak alá.

Reggel egy fekete kocsii hullát szállított a halottas házba. Az öngyilkos levetette magát a lánchídról a befagyott Duna kökemény jegére. Teste reggel összezuzott, éketlen gombolyogban ott hevert a véres jégen.

Ilka volt.

Férje elparazolta vagyonát és föbe lölte magát. Ilka felcsapott színésznőnek, keresztül-kasul kóborlotta a világot, mig nem a nyomor a társadalom salakja közé sodorta.

Most ott nyugszik a budai temető lejtőjén. Gábor temettette el, sirja gyönyörű virágait pedig most is gondos kezek ápolják.

a szláv miveltésnek Európa délszaki vidékein; legyen, mint Duschán alatt, fényes birodalom, mely méltó helyet képes elfoglalni földrészeink birodalmi körében: de ne legyen gyűlthelye a panszlavizmus a világrendét felforgató törekvő bujtogatóinak; ne nyujtsjon biztos hajlékot a forradalom véres szája ágenseinek; ne zavarja fel a szomszéd állam békés polgárait, és ne törekedjék jótéteményt és szíves előzékenységet undok háládatlansággal viszonzni.

A szlávok közt kitört lázadásnak a Balkán-szigeten mielőbb vége fog szakadni. A krivosjei lázadást az elmúlt hét folyama alatt vitéz hadaink emberi erőt meghaladó fáradsalmak után leverték a nélkül, hogy ezt török vagy orosz szokás szerint vérebe fújtatták volna. A hírhedt Knézlác birtokunkban van. Drágálj erődítményének fokáról már napok óta hadaink zászlai lengenek. A krivosjeiak Montenegró területére menekültek, a hercegovinai fölkelő csapatok pedig már annyira vannak, hogy Kovásevics is nem sokára a fekete közt fog szorulni. — Jovanovics báró megmutatta a felkelőknek, hogy Ausztria-Magyarország nem csak akarja a rendet, hanem ezt, ha a szükség úgy kívánja, kieroszakolni is képes. Az elvadult viszonyok helyére nemsokára ismét a rend és béke minden velük járnai szokott áldásával fog vonulni, és a Balkán-félsziget szlávjai jó időre kénytelenek lesznek lemondani merész álmadozásaik közt felmerült nagyra törő reményeikről. Ausztria-Magyarország teljesen meg fog felelni a Berlinben nyert mandatumnak.

Most Szerbián a sor, hogy birodalmunk békéltető politikáját híven támogassa a félsziget szlávjai körében, hogy törekedjék a szlávok turbulens, a rakoncátlanok örökké kész munkakerülő elemét azzal a mivelt polgárosodásnak megnyerni, hogy, míg egyrészt elvonja tőlük a lázadásra szükséges anyagot, meggyőzi őket arról, hogy rendezett viszonyok közt a törvény tisztelgetés mellett még a szláv is lehet boldog, és hogy a szabadság áldása nem a szabad gyilkolásban és rablásban, hanem a törvények tisztelgetésében, a rend és béke fentartásában nyilvánul.

Szerbia azzal, hogy királyságra emelte országát, fejedelmét pedig a királyi trónra, missionárius hivatásra vállalkozott; paizsa lett a békés rendnek, képviselője az erkölcsi világrend alapját képező mivelt polgárosodásnak és őre a szilárd alapokon nyugvó állam-eszmének, mivelő tényezője a török uralom alatt folytonos véres harcok zajában elvadult szláv fajrokonainak.

És ezen a nyomon haladva, örömmel üdvözöljük az új királyságot és ennek ifjú királyát!

Közraktárak Szegeden.

Tudatjuk tisztelt olvasó közönségünkkel, miszerint a szegedi közraktárak f. hó 11-én kezdtek meg tényleges működésüket.

A midőn ezen, alföldünkre nézve gazdaságilag fontos eseményt fölemlítjük, néhány magyarító megjegyzéssel kísérjük az új intézmény létrejöttét.

Szeged városa, melynek helyrajzi fekvése tagadhatlanul kedvező, az 1879. árvíz-okozta pusztulása után, phoenix-ként emelkedett ki romjaiból, és már ma is igen jelentékeny forgalmi lendület tapasztalható.

E nagy 75,000 lakost számláló város azonban nem képes területén a fogyasztására szükségeltetett gabonát, kőrülből egy millió méter-mázsát, és jelentékeny mérvű ipartüzéséhez, Szegeden 2000nél több önálló iparos van, szükséges nyers terményeket előállítani.

De ezen fogyasztási és ipari szükséglettől eltekintve, Szegednek jelentékeny bel- és külföldi kereskedelme van, és a jó hírnévnek örvendő szegedi kereskedők és bizományosok nemesek Budapesttel, Fiumével, Győrrel, Béccsel és Triesttel, hanem a külföld számos nagyobb piaczaival is folytonos összeköttetésben állanak.

Igy tehát minden gabona és termény-tulajdonos biztosan számíthat

arra, hogy a szegedi közraktárba küldött áruk vagy azonnal, vagy ha a pillanatnyi árfolyam a tulajdonost ki nem elégíti, későbbi időben a lehető legkedvezőbb áron eladhatók.

A mi a solid és megbízható kezelést illeti, erre nézve a vállalkozó intézetek kitűnő hírneve a lehető legnagyobb morális és anyagi biztosítékot nyújt, a budapesti „Magyar leszámítoló- és pénzváltóbank“ elsőrangú hazai pénztárat, mely tíz millió forint tényleg lefizetett részvénytőkével rendelkezik, és melynek évi forgalma száz milliókra rug, míg a „Szeged-csongrádi takarékpénztár“ Szeged első és leghatalmasabb, példás óvatossággal vezérelt intézete, alföldünkön kitűnő hírnévvel bír.

A közraktár magában véve nem egyéb, mint egy permanens vásár, melyen az eladó és a vevő folytonosan közvetlenül találkozhat, különös előnyei a szegedi közraktárnak a következők-ből állanak:

1. Biztos, száraz és minden elemi veszélytől ment raktárakban helyezhető el az eladásra szánt áru, erről közraktár-jegy (warrant) állítatik ki, és az illető terményre vagy egyéb áruira megfelelő előleg adatik.

2. A vállalkozók gondoskodtak arról, hogy az átviteli, az u. n. transitoforgalomban élvezett előnyök a vidéki beraktározók részére a szegedi közraktár használása esetében változatlanul fentartassanak, és így a szegedi közraktárban történő elhelyezés az eredeti irány ideiglenes fölfüggesztésének, de nem megszakításának fog tekintetni.

3. A szegedi közraktárak a lehető legkedvezőbb helyen, közvetlenül a vasuti vágányok és a Tisza mellett, az osztrák államvasut itteni teherrakadó pályaudvarában vannak, úgy hogy a közraktárakból vagonokba és hajókba és vice versa, munkások átrakhatják az árukat eltűnőleg csekély költség mellett, de ezental is a város minden részeivel jó kövezett utak által kapcsolatban állanak.

Az uradalmak tehát úgy, mint a kisebb gazda és bérlő, a kereskedő és bizományos, a gyáros és nagy iparos előnyösen felhasználhatják az új intézményt, és úgy hisszük, hogy azon közraktárak, melyek föllállítására egyéb nagyobb városokban tervezetik, egymással összeköttetésbe lépve, idővel egy közreműködő kapcsolatos hálózatot fonak képezni, úgy mint ez Észak-Amerikában tényleg keresztül-vitetett.

A közraktári üzlet a következők terményekre és árukra terjed ki: Mindennemű gabona és hüvelyesek, liszt, repeze, dara, kása, len, kender, lenmag, kendermag, heremag, gyümölcs, aszalt szilva, dió, szilvaiz, sajt, méz, viasz, paprika, szalonna, disznózsír, szappan, gubacs, fagygyu, hamuszir és szikós, olajpogácsa, ecet, bor, likörök, gyapot, gyapju, készített bőr, toll, kötél és madzag, gyékény, gyarmat-, kézmű- és norinbergi áruk, founieria, faárúk, vasárúk, gypsz, gépek stb.

Megjegyezzük végre, hogy a szegedi közraktárnál a lehető legmérsékeltebb díjtételek állapítottak meg, és hogy a szeged-csongrádi takarékpénztár igazgatósága és a közraktári iroda minden fölvilágosítással, és díjszabályzati példányokkal ingyen és díjmentesen szívesen szolgál.

Torontálmegye törvényhatóságának 1882. évi február hó 27-én tartott rendkívüli közgyűléséről.

(Folytatás.)

Élénk vitára szolgáltatott okot azon kérdés, vajjon a nagy-kikinda-beckereki vasut céljaira átengedett 83382 kézi napszám miként bocsáttassék az építési vállalkozó rendelkezésére? Akként-e, hogy megállapítván az egy-egy napszám által elvégzendő földmunka, az egyes községeknek a munka az általuk előállítandó kézi napszámok arányában szakmányban adassék ki, avagy pedig hogy a közmunkaerő természetben bocsáttassék a vállalkozó rendelkezésére, a ki aztán azt tetszése szerint használhatja fel? Hosszabb vita után kimondatott, hogy azon esetre, ha a vállalkozó a szakmány munkát óhajtaná, ezen óhaj figyelembe vehető ugyan azonban tekintettel arra, hogy a megye minden kézi napszámot csak 60 krral engedte át, a minden egyesre kivetendő munkának ezen egyenértékkel arányban kell állania és a munkások javára a helyszínerre és onnan vissza tett ut is beszámítandó. Ezek szerint a teljesítendő

szakmánymunka 333528 köbméter föld mozgosításában állapított meg.

Esztergomvármegye közönségének a törvényhatósági tisztviselők nyugdíjaztatása érdekében a képviselőházhoz intézett és pártolás végett megküldött felirata tudomásul vétetett.

Mokrin község képviselője azon kérelmével, hogy a községben gyakorolt és a törvényhatóság által kezelt volt kerületi pénztárt megillető italmérségi jog jövedelmének egy harmada községi czelekre engedessék át, elutasított.

Mokrin község képviselőinek határozata, mely szerint a hitfelekezetek lelkészei a községi pénztár terhére rendszeres fizetéssel lennének ellátandók, tekintettel arra, hogy a községek hitfelekezeteket csak segélyezésben részesíthetik, feloldatott és egyben felhivatott Mokrin községe, hogy amennyiben az ottani hitfelekezeti lelkészeket aránylagos segélyezésben kíváná részesíteni, hozzon ez iránt új határozatot.

Nagy-Beckerek városának a közmunka ledolgozásról alkotott szabályrendelete némi módosítással jóváhagyatott.

A torontálmegyei községi és körjegyzők egylete által a községi pénztárak kezeléséről alkotott szabályrendelet tervezet tanulmányozás és javaslatétel végett Poroszkay Béla megyei főügyész elnöksége alatt Bakalovich Agoston szolgabíró, Lóga Traján főszámvevő, Ormódy Imre, Schiller Lipót és Bobor Gyula bizottsági tagokból álló köldöttségnek adatott ki.

Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun megyének a vörös-kereszt-egylet javára teendő alapítvány tárgyában kelt felirata oly felhívással adatott ki az áll. választmánynak, hogy az az ezen czélra megszavazandó összeg mennyisége és annak fedezete iránt a folyó évi rendes tavaszi közgyűlésnek javaslatot tegyen.

Nakófalva község folyamódványa, melyben több ottani lakos 1881. évi közmunka válság tartozását azon okból leiratni kéri, mivel ezek igavonó jóságait az év folyamán alatt eladták, elutasított és a hátralék behajtása elrendeltetett.

Ernesztház község képviselője az ottani róm. kath. templom építési költségeire egy 6000 frtnyi kölcsön felvételét határozván el, ezen határozat azon megszorítással erősített meg, hogy a kölcsön törlesztése céljából kivetendő községi adó csak a r. k. hitfelekezeti lakosokat terhelheti.

A nmélt. belügyministerium a múlt évi rendes őszi közgyűlésen a megyei pénzek kezelése tekintetében Rónay Jenő megyei bizottsági tag által tett indítványra hozott határozatát, mely szerint az eddigi kezelési mód tartandó fenn, tekintettel arra, hogy ezen határozat hozatalának a szavazásában az ezen kérdésben érdekelt helybeli pénztintézetek igazgatói és ügyészei is részt vettek, feloldván, ezen ügynek újabb tárgyalása a folyó évi tavaszi közgyűlés napirendjére tuzetett ki.

A nmélt. belügyministerium a volt közbiztonsági személyzet azon tagjainak végkielégítés iránti kérvényét, kik a kir. csendőrségnél nem nyertek alkalmazást, azon kijelentéssel küldi vissza, hogy miután a volt közbiztonsági közegek közül elhosszú ideig kinevezetteknek csupán a csendbiztosok tekinthetők, a pandurok, csendőregények és más elnevezés alatt fennállott közbiztonsági közegek mint szegődvényesek végkielégítésre igényt nem tarthatnak. E kijelentés ellenében tekintettel arra, hogy a pandurok, ha híven teljesítik szolgálatukat, szintén elhosszú ideig alkalmazottak, a nmélt. belügyministeriumhoz újabb felirat intéztetett azon kérelemmel, hogy a volt pandurok részére végkielégítés címén legalább is egyévi fizetésük tétessék folyóvá.

Trübswetter község képviselőjének a közs. örök fizetésének mikénti fedezése tárgyában hozott határozata mint törvényellenes feloldatván, a község újabb határozat hozatalára utasított.

Gruber Antal r. k. segédlelkész és a n.-kikinda-gymn. hitoktatójának azon kérelme, hitoktatásért fáradozásainak megfelelő tiszteletdíjban részesíttessék tekintettel arra, hogy a hitoktatás a nagy-kikinda-gymnasiumnál az összes hitfelekezetek lelkészei által díjmentesen látatik el és mert a megye közönségének ezen czélra alap nem áll rendelkezésére, elutasított.

Bocsár községének az új r. kath. temető kihásitása iránt hozott határozata, miután azon ellenvetés, hogy a kijelölt hely közegészségügyi tekintetknél fogva temető céljaira alkalmatlan, a járási orvos által megczáfoltatott, a g. kel. szerb hitközség felfolyamodásának fértételeivel jóváhagyatván, tekintettel arra, hogy a régi temetőben temetkezni már nem lehet, egyben kimondatott, hogy ezen határozat ellen felebbezésnek csak birtokon kívül adatik hely.

Nagy-Kikinda község képviselőinek az ottani nagy utca kikövezése tárgyában hozott határozata, tekintettel arra, hogy ezen határozat nem a törvényben előírt alakszerűségek szemelőtt tartásával hozatott, annak kijelentésével, hogy a czélbavett kövezés elvileg helyeseltetik, újabb szabályszerű határozat hozatala és pótköltségvetés készítése végett a községnek visszaküldetik.

Macedonia község képviselőinek a községi közlegelő mikénti hasznosítása iránt hozott határozata jóváhagyatott.

Barachháza, Krivabara és Szécsénfalva községek együttes kérvénye egy Széchenfalváról a rárosi pusztán át Partosra vezető út kisajátítása iránt elutasított, mert folyamodók a Hajdusiczáról Partosra vezető utat, habár némi csekély kerülővel, szabadon használhatják.

Az ülfentartási alap 1881. évi számadásai jóváhagyatván felülvizsgálat végett a nmélt.

közmunka- és közlekedésügyi ministeriumhoz felterjesztetnek.

Lafleur Lajos okleveles gyógyszerész folyamódványa, melyben a néhai Görtler Károly gyógyszerész elhalálása folytán megüresedett perlaszi gyógyszerész üzeti jogát magára átruházatni kéri, a nmélt. belügyministeriumhoz pártolólalag felterjesztetett.

Az Oroszlamos községéhez tartozó de Majdán községével összeépített, 18 házból álló ugynevezett Surán falu résznek a hozzátartozó promontoriális jellegű szőlőföldekkel együtt közigazgatási tekintetkből Majdán községéhez leendő csatolása végett a nmélt. belügyministeriumhoz felterjesztés intéztetett.

Szerb-Klári 1882. évi költségelőirányzata 2278 frt 97 krral jóváhagyatott ugyszintén Tót-Aradác 1875. évi számadása.

Battyánháza 1880. évi, Ferencszállás 1871. évi, Csóka 1879. évi számadása, a számadások rendben, helyeseknek találtatván, a további felelősség alól felmentettek.

Szávics Iván volt megyei aljegyző abbéli kérelmével, hogy az aljegyzői működése alatt nyert 80 frtnyi fizetési előlegetől még vissza nem térített 73 frtnyi összeg neki jutalom képen elengedessék, elutasított.

A torontálmegyei községi és körjegyzők nyugdíjintézete igazgató választmányának 1882. é. márczius hó 13-án tartott üléséből.

Jelen voltak:

Rónay Jenő megyei főjegyző alispáni helyettes mint elnök, Kamenszki Ignác megyei főpénztárnok, Lóga Traján megyei főszámvevő, Sierbanu György megyei alügyész, Vécsey István, Mőhaupt Mihály, Schiller Lipót, Fischer Géza, Klobuschárich Károly, Stassik János, Hollstein Ede, Putics István, Esztergomi Ignác, D. Budó Sándor, Kamenszki László választm. tagok és Hegedus Miklós megyei aljegyző mint előadó.

Előklő főjegyző úr előadja, miszerint alispán úr hivatalos távollétében több elődázatlan ügy tárgyalására a választmányt egybe hívni szükségessé vált, miert is a megjelenteket szívélyesen üdvözölve, az ülést megnyitottak nyilvánítva, a tárgyalandó ügyek előadása a községi jegyzői nyugdíjintézeti ügyek rendes előadóját Hegedus Miklós megyei aljegyzőt, a jegyzőkönny vezetésére az erre egyszermindenkorra megválasztott Schiller L. v. tagot felhívja. — Ezután olvastatott a megyei számvévségnek 1882. évi február hó 25-én 339. szám alatt kelt a nyugdíjintézet állapotára vonatkozó jelentése, melyből kiviláglik, hogy az intézet pénztárába 1881. év végéig összesen befolyt 8508 frt 40 kr., kiadott 6 frt, pénztári maradvány 1881. év végével 8502 frt 40 kr. — A nyugdíjintézeti tagok száma 181, ezek által befizetendő alapdíjke 18100 frt, évi járuléai 1810 frt. — A nyugdíjintézethez járuló községek száma 226, ezek évi járuléai 3832 frt 50 kr. — Az eltöltött szolgálati éveket beszámítani kívánt jegyzők száma 104, az általuk befizetendő járulék 13275 frt. — Ezen jelentéshez megyei főpénztárnok szóval előadja, miként a befizetések eddigelé már 12000 frtra szakorodtak, mely összeg a helybeli pénztintézeteknél gyümölcsözőleg elhelyeztetett. — Megyei főszámvevő pedig előadja, miként munkaerő hiányában a rendes múlt évi számadás elkészíthető és felülvizsgálat céljából előterjeszhető nem volt, evel kapcsolatban olvastatott a megyei főszámvevő előterjesztése, melyben a felszaporodott igen sok időt és munkát igénylő nyugdíjintézeti teendők végzésére egy szakavatott egyén alkalmazását kéri, mivel a jelenlegi személyzet a többi ügyekkel is már túlságosan igénybe véve lévén, a nyugdíjintézeti ügyeket végzeni képtelen. — A nyugdíjintézeti állapotára vonatkozó jelentés tudomásul vétetett, — a számviteli teendő végzésére egy erre képes egyéniség alkalmazására vonatkozó előterjesztés szükségességének és czelszerűnek találtatván, az alapszabály 11. §-a értelmében egy szakavatott egyéniségre a nyugdíj pénztár terhére lehetőleg 400 frt évi fizetés mellett azonnal való alkalmazása iránt a legközelebbi megyei bizottsági közgyűlés elé kérelem terjesztettni határozatott, felhivatván a megyei számvévség, miszerint az ősszel tartandó választmányi ülés elé a múlt 1881. évi nyugdíjintézeti számadást felülvizsgálat végett okvetlenül terjeszse elő.

Ezután tárgyalás alá vétettek a nyugdíj iránti kérvények, és pedig özvegy Baranyi Sarolta mint Baranyi József 1881. évi márczius hó 24-én elhalt lajosfalvi községi jegyző özvegyének kérelmére, melyben maga részére férjének 22 évi szolgálati idejének tekintetbe vételével 225 frt nyugdíjt megszavazni kéri. — Az alapszabályok értelmében 150 frt évi nyugdíj 1881. évi július hó 1-étől megszavaztatott. — Tekintetbe véve, hogy az alapszabályok értelmében ez irányban kötelező nyilatkozatot nem tett, és így eme kedvezményt maga részére igénybe sem vette, e szerint csak mint 1881. évi január hó 1-én a nyugdíjigyletbe léptettek kellett tekintetni.

Jelen határozat özvegy Baranyi Sarolta lajosfalvi lakosnőnek, a megyei főpénztárnoknak a kifizetés teljesítése és a megyei számvévségnek nyilvántartás végett kivonatan kiadatni rendeltetik.

2. Özvegy Krisch Margit mint néhai Krisch Ferencz volt Katalinfalvi jegyző özvegyének kérvénye, melyben maga és 6 éves Alajos fia részére nyugdíjért eszedik. — Az alapszabályok 19. §-a c) és d) pontja értelmében özvegy Krisch Margitnak saját személye részére 1881. évi október hó 1-től évi 150 frt és Alajos nevű 6 éves fia részére

évi 50 forint és vonsók havi rész. Tó elhalt nek ker látogató kér. Az értelm szőre é 100 frt val: ké meg.

W. Károly vegyendő évi 300 maga re 19. §-a Wáber 1-101 ke uy 23. 275 frt, előre ké D.

tézeti fő kék ala alispáni taroztató nek meg vevőség látva a tagokné veskedne Fisco csak azo figyelem jegyzőal szolgált beadott. Torontálm tének kié Töb idejű és ezek a ségi háad időben be járulékok év márcz számitand Inoit részesülö nyilvántar számvévs sülök fel vezessen.

A István és Több befejezett

A mu rek szapor hogy ha meg akarj azok felsz ha már eg elő, somn

idő a tél e az egereh különösen az irtásböz lehetetleno olvasás ma egerek elpu tudjuk, hog menti begy ben, fűvelő réteken — láthatni —

esgérre fog laszják leg

Az irtó hetik; sokfé rek ellen, szonyok ha megkövetij legyen.

Bármel reket, a tu az egérlyuk földben ker melyek a fe menekülni a földalatti a fészüktől vezet a fels be nem töo rakunk vagy

évi 50 frt, összesen 200 frt, szóval kétszáz forint évi nyugdíj, a 23. § értelmében levonások foganatosítása mellett, előre kiadandó havi részletekben megszavaztatott.

Tóth Hermina, mint néhai Tóth Alajos elhalt magyar padei községi jegyző özvegyének kérvénye, melyben maga és gymnásiumot látogató 11 éves Béla fia részére nyugdíjt kér. Az alapszabályok 19. §-a c) és d) pontja értelmében özvegy Tóth Herminának saját részére évi 150 frt és Béla nevű fia részére évi 100 frt nyugdíj és így összesen 250 frt, szóval: kétszáz ötven forint o. ért. szavaztatott meg.

Wáberer Rozália, mint néhai Wáberer Károly elhalt horv.-késai községi jegyző özvegyének kérelme, melyben elhalt férje 32. évi szolgálati idejének tekintetbe vételével maga részére nyugdíjt kér. Az alapszabályok 19. §-a a) és c) pontja értelmében özvegy Wáberer Rozália részére 1882. évi április hó 1-től kezdve az alapszabály 19. § b) pontja ugy 23. § által rendelt levonások mellett évi 275 frt, szóval: kétszázhetvenöt frt havonta előre kifizetendő nyugdíj szavaztatott meg.

D. Bodó Sándor indítványa a nyugdíjintézet főkönyvek és tagok befizetési könyvecskéi alakjára és rovataira vonatkozólag az alispáni hivatalnak azon kérelemmel kiadott határozatát, miszerint a meglevő helyes főkönyvek megfelelő befizetési könyvecskéket a főnyelvesség útján készíttetni és az előirrással ellátva a kerületi szolgabiroknak az intézeti tagoknak való kézbesítés végett kiadattai szivkedne.

Fischer Géza indítványozza, miszerint csak azon eltöltött szolgálati évek vetessenek figyelembe, melyeket az illetők, mint községi jegyzők ezen pályán töltöttek. Az eltöltött szolgálati évek betudására vonatkozó összes beadott nyilatkozatok vélemény adás végett Torontálmegyei községi és körjegyzők egyetemes kiadott határozatát.

Több részről indítvány tételik, miként egy idejű és egyforma kamat számítás céljából ezek a különböző járulékok utáni esedékeségi határideje állapítsák meg. A rendes időben be nem fizetett alapítke részletek és járulékok után a késedelmi kamatok minden év márczius hó 1-től és augusztus hó 1-től számítandók.

Indítvány tételik, miszerint a nyugdíjban részesülők külön e célra nyitott főkönyvben nyilvántartassanak. Felkérik a megyei főszámvevőség, miszerint a nyugdíjban részesülők felett külön nyilvántartási főkönyvet vezessen.

A jegyzőkönyv hitelesítésével Vécsei István és Pulics István v. tagok bizattak meg. Több tárgy nem lévén, elnök az ülést befejezettnek jelenti ki. **Sch. L.**

A mezei egerek.

(Vége)
A multkor megemlékeztem a mezei egerek szaporodásáról és már akkor elmondtam, hogy ha vetéseinket az egerek pusztításától meg akarjuk óvni, oda kell törekednünk, hogy azok felszaporodását megakadályozzuk; mert ha már egyszer nagy mennyiségben fordulnak elő, semmiféle irtási mód se vezet sikerre.

Az egerek elpusztítására legalkalmasabb idő a tél és a tavasz. Enyhe télen, a mely az egerekre — mint látjuk — föltötte kedvező, különösen nagy szorgalommal kell hozzálatni az irtáshoz; ha pedig a téli időjárás az irtást lehetetlenné tenné, akkor kora tavasszal hóolvasás után kell teljes erővel hozzáfogni. Az egerek elpusztítása gyorsabban végezhető, ha tudjuk, hogy hol tartózkodnak leginkább. Utménti begyűjtésedett árok szélein, herésekben, füvelőkön, szántóföldek között előforduló réteken — a mint azt péld. Bánfalun sokszor láthatni — és az őszi vetésekben legtöbb egérre fogunk akadni, mert e helyeket választják leginkább teli szállásul.

Az irtás maga különböző módon történhet; sokféle eljárást ajánlottak már az egerek ellen, melyek czélzerűségét a helyi viszonyok határozzák meg. Az irtási módtól megköveteljük, hogy egyszerű, olcsó és biztos legyen.

Bármelyik módon pusztítjuk is el az egereket, a tulajdonképi irtás megkezdése előtt az egeryukákat kell betömetni. Az egerek a földben keresztül-kasul csöveket készítenek, melyek a felületre száradzanak; ha az egér menekülni akar, akkor e lyukakba azalad és a földalatti csövekben fut tova az üldöző elől, a felszaktól azonban mindig egy rövid cső vezet a felszínre. Ha tehát a sok egeryukákat be nem tömjük, hanem mindenikbe mérget rakunk vagy vizet öntünk stb., akkor sok időt

és pénzt vesztegetünk el hiába; ellenben ha egy nappal az irtás előtt betömetjük a lyukakat, akkor mánap reggel csak itt-ott akadunk egeryukra s biztosra vehetjük, hogy a lyukban benne lesz az egér is.

Ha a föld porhanyó, akkor fogasolás és hengerezés állat tömhetjük be a lyukakat legegyszerűbben. Ott, a hol a föld kemény és a hengerezés nem használ, munkásokkal kell a tablát végig járattatni, hogy az egeryukákat a csizmájuk sarkával betömjék. Ez, mondom, mindig szükséges leend, ha gyorsan és biztosan akarunk eljárni. Ha ez megtörtént, akkor másnap hozzáfoghatunk az irtáshoz; ez mar most különféle módon történhetik.

Ott, a hol nem kell igen messziről hordani a vizet, az egerek kiöntése leend a legczélzerűbb irtási mód. Ezt én minden egyéb más eljárásnak elébe teszem. Ezen irtási módnál akar öntözökannával, akár pedig a vízeshordó lyukjára illetett csőből közvetlen az egeryukák tele öntetnek vízzel, az egér vagy megfullad a lyukban, vagy ha kiszalad, akkor könnyen agyonverhető; mert mielőtt a lyukból kiszalad, már teleitotta magát vízzel és így nem tud valami gyorsan futni, tehát könnyen elérhetni. Ezen irtási módhoz tehát legalább két munkás szükséges, az egyik a vizet önti a lyukba, a másik seprővel vagy lapáttal a kezében arra ügyel, hogy a kiszaladó egér el ne menekülhesen. Ezen irtási mód egyszerű, olcsó, gyorsan hajtható végre és biztos is.

Mérgeggen szintén lehet az egereket pusztítani, de ezt én csak oly helyekre ajánlhatom, a hol a kiöntés nem vihető keresztül. A mérgezés által biztosan irtathatók ugyan az egerek, de az eljárás költséges és könnyen megtörténhetik, hogy egyéb állatok is, a melyeket irtani nincs szándékunkban, áldozatul esnek.

Ha már mérget használunk, akkor az u. n. foszformérget és ne arzenikumot használjunk. A mérgeglapdacsot*) a lyukba és ne a lyuk elé rakjuk, hogy egyéb állat ne férjen oly könnyen hozzá.

Gazdasági lapokban sokszor ajánlják az u. n. füstpatronokat, a melyeket meggyujtva az egeryukba kell tenni, a hol állítólag tovább égnek és a támadó füsttől az egerek megfulladnak. Én tettem több próbát az ily füstpatronokkal és épen azért határozottan azt állíthatom, hogy e füstpatronok nem érnek semmit.

Egérfogókat is ajánlanak az egerek összefogásához. Az élekműraban, a csürben, magtárban az egérfogó jó szolgálatot tehet, de már kúnn a szántóföldön szerintem nem czélzerű az alkalmazása, mert sok időt vesz igénybe a felállítás, különben is sok bibelődéssel van ez eljárás összekötve; a mig egérfogóval megfogunk egy egeret, addig vízzel tizet is kiönthetünk.

Ha már az egerek valamely területen felszaporodtak, akkor az ily területek körülárkolását ajánlják, s hogy az egerek elvándorlását más földekre megakadályozzák.

Tapasztalatból mondhatom, hogy az ily körülárkolás költségei nincsenek arányban az elért eredménnyel, azért ezt nem ajánlhatom, de igenis a szerűskertnek vagy még inkább a szalma- és szénakazaloknak körülárkolását.

1876-ban árvizes tavaszunk volt, a gazdák azt hitték: no most kiveszett az egér végképen! s ime, 1877-ben a Fertő mentén ugyancsak pusztítottak az egerek. Sok gazda kérdezte: hogy van az, hogy az egér nem ment tönkre, pedig a földek mind víz alatt voltak? Nem ám, mert bemekült a szerűskertbe, meghuzta magát a szalma és széna között, a mikor a víz elment, előjött.

Nagyon ajánlom ezért, hogy a széna- és szalmakazlak körül árokot húzassanak. Az árok oldalait egészen meredekre kell készíteni. Az árok legyen 15—20 cm. széles és 40—50 cm. mély. Igen czélzerű az árok talpába helylyel-közvetl bögréket elhelyezni oly mélyre, hogy az árok talpával egy színben legyenek. Ha az egér a szalmakazalba akar jutni, beleesik az árokba; ha az árok fenekén szalad, belehull a bögrébe és reggelentint innen könnyen kiszedhető.

Ha pedig kora tavasszal elmulasztottuk az egerek irtását, akkor a szántás alkalmával kell a mulasztást helyrehozni; minden eke után járjon egy gyerkőcz seprővel vagy lapáttal a kezében, s a mint az egér a szántásnál megbolygatattik, tovább futni akar, a seprővel vagy lapáttal üsse agyon. Némi gyakorlat után ez könnyen megy.

Ezeket akartam elmondani a mezei egerekről, mert nagyon is itt van az ideje, hogy pusztításukhoz hozzáfogjunk, különben majd

*) A „Mosonymegyei Gazdasági Egylet” titkárja kívánatra megrendeléseket követeli.

a nyaron megint lesz alkalmunk meggyőződni kártékonyaságukról. Gondolják meg a gazdák, hogy ha tavasszal egy egeret elpusztítanak, több hasznuk van belőle, mint ha nyáron ötvenet irtanak ki, és fognak hozzá egyesult erővel a mezei egerek irtásához.

Cserháti Sándor.

HIRHARANG.

*** N.-Beckerek város képviselő testülete** folyó hó 11-én 50 biz. tag kívánságára rendkívüli közgyűlést tartott. A gyűlés egyetlen tárgya azon kérdés megvitatása volt, hogy a vasuti indóház a város melyik részén építsék fel. A vita, miután e kérdés által az illető városrészek anyagi érdekei és érintettek, igen élénken folyt. Az egyik rész a váraljai utca, a másik az aradai kapu, a harmadik a városi erdő mellett emelt szót. A szavazás eredménye az lön, hogy a többség az aradai kapu mellett nyilatkozott: mire egy bizottság kudetelt ki azon felhívással, hogy a politikai bejárás alkalmával a képviselő testület ezen akaratát érvényre emelni igyekezzeik.

*** A nagy-kikinda-beckerek vasut** építése folyó hó 20-án kezdetik meg. A politikai bejárás ugyanis folyó hó 16-án veszi kezdetét Nagy-Kikindán, 7-én Beodrán, 18-án Török-Becsén folytatattik és 19-én Eleméren befejeztetik; 20-ikán pedig a munkálatok megkezdettek.

*** Vörös-kereszt.** A vörös-kereszt egyeslet torontálmegyei főköja folyó hó 12-én d. u. 3 órakor a megyeház nagy termében közgyűlést tartott. Ez alkalommal a Budapesten tartandó országos közgyűlésre képviselőül megválasztattak Thurn-Taxis Viktorin herczegné, Hertelendy Józsefné, Várady Mihály és Kulifáy Lajos. A közgyűlés napirendjének második tárgya a vidéki egyesletek számadásairól szóló jelentés volt. Mintogy a vidéki egyesletek nagy része mult évi számadásait még nem terjesztették be, a közgyűlés meghatalmazta az elnököt, hogy azok bekeresését erelyesen szorgalmazhassa. A közgyűlést megelőzőleg választmányi ülés tartott, melyen felolvasott a központi választmány közönlő irata az egyeslet által felküldött 1000 darab kötszer csomagért és egy az egyeslet körházaiban felállítandó ágy javára tett 1000 frtos alapítványért.

*** Kinevezés.** Gesztessy Ákos helybeli kir. törvényszéki joggyakornok a nagyhalmányi kir. járásbíróshoz aljegyzővé nevezetett ki.

*** A nagy-beckerek lövész egyeslet** ez ideig első czellővészete folyó hó 12-én tartott meg. Ha az időjárás engedi, ezentul minden vasárnap tartanak lögyakorlatot.

*** A házi ipart terjesztő egyesület**é ujjában bevételek 5—5 frrtal Hirschler Róza Puszta Davidháza és Ruttkay József Csátádon; 4 frrtal Dellimanich Dóra H.-Kécsán; 2—2 frrtal Mucsalov Emilia Nemetén, Káfga József és Löffler Jakob Csátádon. A díjakat lefizették.

*** Köszönet nyilváníttás.** A nagy-beckerekéi jótékony nögyelet kedves kötelességének ismeri tekintetes Steingaszner Kálmán tiszai ármentesítő társulati igazgató mérnök urnak 6 frtyi, tettes Sireimann Antal gymnasiumi tanar urnak 5 frtyi és a nagy-beckerekéi takaré- és előlegegyelet mint részvény társaságnak közgyűlésileg megszavazott 10 frtyi adományukert e helyen is hálás köszönetet nyilváníttani. — Kelt Nagy-Beckereken, 1882. évi mártius 15-én. Vécsey Eleonora a jótékony nögyelet elnöke.

*** A helyb. kised-ovoda** ujjonnan épült díszes épületébe oly nagy számban sereglenek a minden rendű és rangu honficskák és leánykák, hogy az eddig működött egy tanítónő fáradhatlan ügybuzgalma dacára is kevésnek bizonyult, miért is tanerő szaporításról kellett gondoskodni. E végből az ovoda intézésével s vezetésével megbízott jótékony nögyelet mult heti választmányi ülésében hozott határozatával egy második tanítónő állomást rendszeresített, s azt az ugyanakkor egyhangulag megválasztott Wiltshchgó Mariska k. a. személyében töltötte be, ki már eddig is sokszor és pedig minden díjazás nélkül segédkezett a tanításban. Most tehát két szakavatott tanítónő neveli, oktatja és fegyelmezi az apró hadsereget, s miután a tantermek 200 gyermeket is képesek befogadni, ugy reméljük, hogy ezen szám rövid idő alatt elérlik. Dicsérettel kell megemlékeznünk ez alkalommal a jótékony nögyelet választmányáról, mert nemcsak hivatása tudatában, sohasem feledkezik meg a szűkölködőkről s már is mintegy 20 gyermeket fogadott be, kiknek szegény, de tisztességes szülői tandíjt nem fizetnek.

*** Az ő felsége által** inségeseink javára adományozott 10.000 frt kiosztása az egyes községekben a százanként egybesereglett nép örömrivalgása és királyunk lelkesült éltelese mellett ment végbe.

*** Torontálmegyei törvényhatósága** a pancsova-kubini ármentesítő társulat tervezeti feletti határozat hozatal céljából f. évi márczius hó 24-én d. e. 10 órakor rendkívüli közgyűlést tartand.

*** Jovanovics German** szent-györgyi archimandrita és temesvári gör. kel. püspöki mandatarius f. hó 11-én Bezdánra utazván, ott felvágta ereit, hogy öngyilkossággal véget vessen életének. Jovanovics tette azonban még ideje korán észrevétetvén, az elvzés megakadályoztatott. Az öngyilkossági kísérlet oka ismeretlen. Csak annyit bizonyos, hogy Jovanovics a temesvári szerb püspök, Vojnovics halála óta — ki neki igen jó barátja volt — folyton bus komorságban szenvedett.

*** Török-Becséről** írják lapunknak: Midőn a tuzrendészet iránt községeink — kevés kivétellel — meggyeserte oly vétkes közönyt tanusitanak, örommel kell megemlékeznünk azon haladásról, mely városunkban e téren tapasztalható. Steingaszner Kálmán mérnök, Pulay Roman tiszb. szolgabíró és Solymos Gusztav földbirtokos valvetelt működésének sikerült városunk értelmes polgárságának lelkes támogatása mellett egy túzóltó egyeslet alakított. Azon elismerésre méltó buzgalom és áldozatkészség, melylyel ifju egyesletünk a közönség által felkaroltatott, a legszebb reményeket kelti bennünk annak jövője iránt. Az egyeslet már is 800 frt alapítókével rendelkezik, mely összeg gyűjtések útján, és az ezen célra rendezett előadások és tánczvigalmak jövedelméből gyűlt egybe. A tagok száma az ötvenet meghaladja és csaknem bizonyos, hogy e szám rövid idő alatt megkétszereződik. Folyó hó 5-én egy tuzeset adta magát elő, ez volt derék túzóltóink első debutja, a kik miután a gyulekony huzetól nem volt megmenthető, a tuzet lokalizálták és egy fél óra alatt eloltatták. Túzóltóink ez alkalommal oly pontossággal, ügyességgel, bátorsággal és rendszeretettel tanusítottak, hogy az bármily régi túzóltó egyesletnek is becsületére válhatott volna. Az egyeslet túzóltó szerekben még szegény ugyan, de hisszük, hogy polgárságunk saját jól fel fogott érdekeire tekintettel mielőbb lehetővé teszi azt, hogy a hiányok pótollassanak. Addig is élletjük ifju egyesletünk.

*** Perjámosról** írják nekünk: „A perjámosi szolgabírói járás jegyzői kara, szeptelt alispánja Tallian Bela úr ő nagysága tiszteletére, a sorozásnái ittlele alkalmából, — Perjámoson f. hó 6-án a torontálmegyei jegyzői nyugdíj alap javára fényes bált rendezett. A bál, habár nem is anyagilag, de annyiban mondható sikerültnek, a mennyiben az, válogatott és díszes közönség által volt látogatva, a mely legszebb jelet mutatja annak, hogy alispán úr ő nagysága e vidékben is a legmélyebb tiszteletben és közszeretethen részesítettik. A balányai szerepet Nikolics Dániel Etelka úrnő ő nagysága viselte sokott nyajasságával. A bál anyagi részére áttérve közöltetik, hogy a nyers jövedelem 230 frtot, a kiadás pedig 173 frt 29 krt. tett ki, e szerint tiszta jövedelem maradt 56 frt 71 krt. Felülfizetett: Tallian Bela alispán 9 frt, b. Lipthay Antal családja 7 frt, Kaufmann, Sajtény 5 frt, Gőrgye huszárkapitány 3 frt, továbbá Dr. Plechl Szilárd, Rajla Zsigmond, Kirch Gyula, Klein Ede, Heiszinger Ferencz, Marschal és Blau Albert egyenként 2 frt, Gansl Manó, Schweiger, Reinholz Ferencz, Dr. Fleischer, Wokurek Szilveszter, Foris Mátyas, Jurkovits járásbíró, Apáthy aljegyző, Telbisz, Dr. Kormos Béla, Nagy Pál, Nikolics szolgabíró és Krausz Péter egyenként 1 frt, és végre Blau Samu és Fischer Arnold egyenként 50 krt., tehát összesen 52 frt. A nemes adakozóknak a rendezőség mélyen érzett köszönetét fejezi ki ezennel.”

*** Beküldetelt** hozzánk az első nagy-kikindai takarékpénztár zárszámadása, melyből kiténik, hogy az 1881-ik évben 16.171 frt 61 krt. tiszta nyereseményt értett el. Kiténik továbbá a kivonatból, hogy a takarékpénztár 1869-ik évtől kezdve, 1881-ik év végéig 110.500 frt osztalékot fizetett ki összesen, ami 12 1/2 év alatt évenként átlagban 8840 frtot tesz, s évenként minden részvényre átlag 17 1/2 % nyeresemény esik, mely eredmény elérése csak a pénzintézet szolid és pontos kezeléséről, nemkülönbén a belé helyezett általános közbizalomról tanuskodik.

*** A virágkedvelők figyelmébe** ajánljuk Papp Simon urnak a legpompásabb virágfajokban gazdag eleméri virágházát.

H I R D E T É S E K.

504. szám 1882.

(63—1.1)

Hirdetmény.

A nagy-beckerekéi kir. e. f. törvényszék mint te-lekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy az eleméri közbirtokossági uradalom végrehajtónak kérelmére, Milankovné Sztankov Sztana szerb-elleméri lakos végrehajtást szenvedett elleni 126 frtyi tőkekövetelése, ennek és pedig 12 frt 60 krt. részlet után 1870—1879-ig évi január 1-től járó 6% kamatai, 60 frt 41 krt. per, 37 frt 16 krt. végrehajtási követelése és járulékaik, valamint a jelenlegi 14 frt 90 krt. megállapított és a még fölmerülendő költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés ezen kir. e. f. törvényszék területén fekvő Szerb-Ellemér községi 76. számú tjkben A. I. (173. 174.) részlet és 73. összeírási számok alatt

foglalt, 200 frtra becsült ház, tartozékai, 400 négyszög-ölnyi épülethez, udvar és kert, valamint az ugyanott 2617. r.-sz. alatt foglalt, 180 frtra becsült váltásártarozással terhelt 1197 □-ölnyi szőlőre, az utóbira nézve az igazságügyi miniszterumnak 1870. évi január 22-én 7922. sz. alatt kelt rendelete értelmében azzal, hogy a váltásártarozás után már lejárt törlesztési járadékok a végrehajtási tömegből minden hitelező előtt kifizetendők, a hátralevők pedig a vevőt terhelendik és az egész birtokra nézve özvegy Sztankov Jóká élethossziglani házszelvényeti jogának épségben tartása mellett elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1882. évi má-jus hónap 16-ik napjának, délelőtti 10 órája, Szerb-Ellemér községhezánál kitézetik.

A kikiáltási ár 200, illetve 180 forintok. Árverezni kívánók, végrehajtató kivételével, tartoz-

nak az ingatlanok becsárainak 10 százalék vagyis 20, illetve 18 forintokat készpénzben, vagy a kormány által óvadékképeseknek nyilváníttott értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár két egyenlő részletben lefizetendő, és pedig az első árverés után azonnal, a második az árverés napjától számítandó egy hónap alatt, az utóbbi részlet után az árverés napjától számítandó 6 százalék kamatokkal együtt.

Az árverési föltételek a hivatalos órak alatt alulirt te-lekkönyvi hatóságnál és Szerb-Ellemér község előljá-róságánál megtekinthetők.

Kelt a nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék te-lekkönyvi osztályának 1882-ik évi február 4-én tartott ülésében.

Hirdetmény.

A nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kolpaszky Gyula nagy-beckereki lakos végrehajtónak kérelmére, Kolpaszky Pál szinte nagy-beckereki lakos végrehajtást szenvedett elleni 133 frt 33 krnyi tőke követelése, ettől 1870. évi január 1-től járó 6% kamatoknak, 14 frt 50 kr. per, 31 frt40 kr. végrehajtási valamint a jelenlegi 12 frt 90 krban megállapított, és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés, ezen kir. e. f. törvényszék területén fekvő Nagy-Beckerek községi 1015. számú tjkönyvben A. I. 1076. összeírasi szám alatt foglalt 720 frta becsült ház és tartozékaira, valamint az ugyanott A. I. 6654/a. részlet-szám alatt foglalt 555 frt 60 krba becsült szőlőre elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1882. évi május 22-ik napjának délelőtti 10 órája ezen kir. e. f. törvényszék telekkönyvi hivatalában kitűzetik.

A kiküldési ár 720 frt, illetve 555 frt 60 kr. Árverezni kívánók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becsárának 10% vagyis 72 frtot, illetve 55 frt 60 krt készpénzben vagy a kormány által óvadékképeseknek nyilváníttot értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételár két egyenlő részletben lefizetendő, és pedig az első az árverés után azonnal, a második az árverés napjától számított egy hónap alatt, az utóbbi részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a lóli telekkönyvi hatóságnál és Nagy-Beckerek városa előjárásánál megtekinthetők.

Kelt a nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék telekkönyvi osztályának 1882. évi január 21-ik napján tartott ülésében.

1040. szám 1882.

(62-1.1)

Hirdetmény.

A nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy az állami kincstárnak kérelmére, Morosan Mileva nagy-beckereki lakos árverésen vevő ellen a kért visszárverés az ezen kir. e. f. törvényszék területén fekvő Nagy-Beckerek községi 525. sz. tjkönyvben A. I. 569. összeírasi szám alatt foglalt ház, épülethely, udvar és kertnek 200 frta becsült felére elrendeltetik, a költségek jelen kérvényért 7 frt 15 krban állapítottak meg.

A megállapított kiküldési ár a becsár, vagy is 200 frt. Az árverés megtartására határidőül 1882. évi május 16-ik napjának, délutáni 3 órája ezen kir. e. f. törvényszék telekkönyvi hivatalában kitűzetik.

Arverezni kívánók az ingatlan becsárának 10% vagyis 20 frtot készpénzben, vagy a kormány által óvadékképeseknek nyilváníttot értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni tartoznak.

A vételár két egyenlő részletben lefizetendő, és pedig: az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított tízennegy nap alatt, a második a vételár fősztási határnapon, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírt telekkönyvi hatóságnál, és Nagy-Beckerek városa előjárásánál megtekinthetők.

Kelt a nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1882. évi február 18-án tartott ülésében.

340. sz. tkvi. 1882.

(65-1)

II. árverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Frankl Ignácz újpécsi lakos végrehajtónak, András Tima örökösai alperesek elleni végrehajtási ügyében 340/1880. sz. végzéssel 1880. július 14-ére kitűzött első árverés eredmény nélkül maradván, tekintve, hogy végrehajtató II. árveréstől annak idején egyelőre elállott, a gyűlészi 52. sz. tjkönyvben foglalt A. II. 1-7 alatti 1/4 urb. telekből András Timát megillető 802 frt 75 krba becsült fele résznyi hányadra kitűzve volt, de meg nem tartott II. árverésre újabb határidő 1882. évi április hó 1-én délelőtti 10 órakor Gyűlész közsg hazánál a megállapított 1880. évi 340. sz. a. már közhírré tett és a tkvi hivatal és végrehajtónál megtekinthető árverési feltételek mellett meg fog tartatni, a mikor a bírtok becsárán alul is eladatni fog.

Kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság Módoson 1882. évi február hó 3-ik napján.

1703. sz. ki. 1882.

(56-3.2)

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a Perlászon 1. sz. alatt összeirt előbb kapitányi laknak használt egy lakházból, melléképületekből s 1059 □-ol házhelyből álló a m. kir. államkincstár tulajdonát képező ingatlanság f. évi április 2-án, d. e. 10 órakor Perlász város közsg házában nyilvános önkényes árverésen eladatni, mire a venni kívánók ezennel meghivatnak.

A kiküldési ár 3000 frt lesz, melynek 10%-ka, a venni kívánók által készpénzben vagy állampapirokban bánatpénz gyanánt az árverés kezdete előtt alulírtot szolgáló bírósgnál leteendő.

Az árverés befejeztével, a legtöbbet ígérő bánatpénze visszatartatik, a többi visszaadatik.

Az egész vételár három részben fizetendő le. Egy harmada az árverés jóváhagyása után 30 nap mulva, a második harmada 1883. március 1-én, az utolsó harmad 1884. március 1-én.

A közelebbi feltételek az alulírtot szolgáló bírósgnál és Perlász közsg előjárásánál megtekinthetők.

Kelt Antalfalván, 1882. évi március 2-án.

Az antalfalvai szolgáló bírósg.

3. 1703 ex 1882.

Rechtens-Ausschreibung.

Das in der Gemeinde Perlasz sub No 1 befindliche öffentliche Gebäude (vormals gewesene Hauptmannswohnung), bestehend aus einem Wohnhaus, Nebengebäude und 1059 □.fl. Hausplatz, wird am 2. April 1882, Vormittag 10 Uhr, in dem Gemeindehause zu Perlasz, öffentlich und aus freier Hand im Reichtenswege veräußert.

Der Ausrufungspreis beträgt 3000 fl., Reuegeld 10% des Ausrufungspreises, welches entweder in Barem oder Staatspapieren vor der Reichtung zu Händen des unterfertigten Stuhlammtes zu entrichten ist.

Der ganze Kaufpreis ist in drei Raten zu bezahlen, u. z. ein Drittel 30 Tage nach Enthüllung der Reichtung, das

Felső szerkesztő: Hegedus Miklós.

zweite Drittel am 1. März 1883 und das letzte Drittel am 1. März 1884.

Nach Schluß der Reichtung wird das Reuegeld des Ersteheres zurückgehalten, das der übrigen Reichtanten jedoch sofort zurückerstattet.

Die näheren Bedingungen sind sowohl bei dem unterfertigten Stuhlammte, als auch bei der Gemeindevorsteherung in Perlasz zu ersehen.

Antalfalva, am 2. März 1882.

Stuhlamt zu Antalfalva.

698. sz. k. i. 1882. Pályázat.

(54-2.2)

A Bogáros községi orvosi állomás lemondás folytán megürülvén — annak választás utján leendő betöltésére ezennel pályázati nyitattik, s választási határnapul f. é. március 21-ik napjának d. e. 9 órája kitűzetik.

Ezen állomással 400 frt évi fizetés és a képviselő testület által megállapított hatósági díjak vannak egybekapcsolva.

Fölhivatnak tehát mindazon orvos urak, a kik ezen községi orvosi állomás elnyeréséért pályázni óhajtanak, hogy az 1876. évi XIV. t. cz. 43., illetve 143. §-ai értelmében kellőleg felszerelt folyamodványukat a választást megelőző napig az alulírt szolgáló bírósgnál benyújtsák. Kelt Perjámoson, 1882. évi február 27-én.

Nikolits,
szolgáló bíró.

521. sz. k. i. 1882.

(60-3.1)

Hirdetmény.

Karl Norbert 5/1875. ipar. szám alatt iparhatóságilag engedélyezett helybeli magán zálogoztatást e folyó évi február hó 23-án beszüntetettnek jelenté be.

Ez oknál fogva folyó évi február hó 23-tól zálogtárgyakat sem el nem fogad sem az elzálogosítottakra határidő hosszabbítást nem eszközöl.

Mi a közönség tudomása és tájékozása végett oly hozzáadással közhírré tétetik, hogy a kinem váltott zálogtárgyak folyó évi május hó 23-án d. e. 9 órakor az iparhatóság megbízottja jelenlétében a zálogoztatást helyiségében nyilvános árverés utján eladatni fognak.

Kelt Nagy-Szt.-Miklós, 1882. évi február hó 28-án.

B u o e z,
szolgáló bíró.**Hirdetmény. *)**

A Nagy-Beckereken székelő Torontálmegyei takaré- és hitelbank

j. évi március 19-én, d. u. 2 órakor, saját gyűlés-teremben tartandja

XIV. rendes közgyűlést,

melyre a t. cz. részvényesek személyesen, törvényes képviselők vagy meghatalmazott részvényesek által való megjelenésre oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az alapszabályok 15. §-a értelmében szavazati jogukat csak azok gyakorolhatják, a kik nevére az illető részvények legalább 2 héttel a közgyűlés határnapja előtt a részvénykönyvben átírtak és kik részvényeiket a szelvényekkel együtt legalább 3 nappal a közgyűlés előtt az intézet pénztárána felvény mellett letették.

Tanácskozási tárgyak:

1. A jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság választása.
2. Az igazgatóság évi jelentése.
3. A felügyelő bizottság jelentése.
4. A zárméreg előterjesztése, a felmentés megadása és a tiszta nyereség hovatartozása iránti intézkedés.
5. A választmány indítványa a vezérlikári állás megszüntetése és az intézet vezetésének szervezésében olyképp eljendő változtatások tárgyában, hogy a társasági ügyek vezetése egy az igazgatóság által választásának időtartamára saját kebeléből választandó vezérigazgatóra bízassék.
6. Ezen indítvány elfogadása esetében az alapszabályok illető szakaszainak módosítása és a vezérigazgató rendes évi fizetésének megállapítása.
7. Az igazgatóság kiegészítése két tagnak két évre való választása által.
8. A felügyelő bizottság választása.
9. A választmány kiegészítése 18 rendes és 4 póttagra.
10. Netáni indítványok.

Nagy-Beckereken, 1882. évi március 2-án.

(55-2.2)

Az igazgatóság.

*) A zárméreg és a felügyelő bizottság jelentése f. hó 11-étől kezdőleg az intézet helyiségében betekinthező.

Hirdetmény.

Az alulírt intézetek egyetértőleg elhatározták a z a l o g u z l e t ű k n e k

beszüntetését. A tisztelt közönség értesítettük ennél fogva, hogy kézi zálogokra (arany- és ezüstnemtekre) új kölcsönök ezentúl egyáltalán nem engedélyeztetnek és hogy — az intézeteket azon zálogok tekintetében, amelyekre adott kölcsönök több mint egy hónap óta lejártak, megillető árverési jognak érintetlenül hagyása mellett — a kint lévő zálogkölcsönök visszafizetésére határidőül f. évi szeptember 1-ső napja ezennel kitűzetik azzal, hogy az addig ki nem váltott zálogtárgyak nyilvános árverésen eladatni fognak. Hosszabbítások ennél fogva ezentúl csak legtovább f. é. augusztus 1-ig lesznek kieszközölhetők.

Kelt N.-Beckereken, 1882. évi március 1-én.

N.-beckereki takarékpénztár.

N.-beckereki takaré- és előlegegylet.

(42-3.3)

mint részvénytársaság.

Torontálmegyei takaré- és hitelbank.

Egy nagyobb torontálmegyei gazdaságban egy képzett fiatal

gazdatiszt

f. é. április 24-ére jó fizetés mellett felvétetik. — Ajánlatok „gazdatiszt” czim alatt f. hó végéig e lap kiadóhivatalához intézendők.

(59-3.1)

A legolcsóbb, legterjedelmesebb, legdiszesebb magyar hetilap. Egészen ingyenes regény-melléklettel

külön „DIVATLAP” és külön „GAZDASÁGI és HÁZTARTÁSI” lap!

Gyönyörű jutalomképek. Megjelenik tízezer példányban.

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”
szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Megjelen minden vasárnap.

A „Képes Családi Lapok” 1882. április 1-én a negyedik évfolyamnak új negyeddé lép. Ez alkalomból felhívjuk az olvasó közönség figyelmét közkeveltségben álló szépirodalmi képes lapra. — A „Képes Családi Lapok” hetenkint három ivnyi tartalommal, legdiszesebb kiállításban, eszmos szines borítékban jelen meg. — Minden száma sok művészi kivitelű képet hoz. — A főlapban közöl elbeszéléseket, költeményeket, rajzokat, egy kitűnő eredeti regényt, életképeket, stb. Minden számban egy ivnyi külön regény-melléklet könyv alakban. — Havonként a „Nővilág” cz. divatlapot és „Gazdasági és háztartási lapot” is hoz ingyenes mellékletként. — A borítékon sok érdekes, mindenfajta talányt közöl. Kérdések. Feleletek. Ajánlatok stb. cz. rovatok állnak a közönség rendelkezésére. — Minden negyedéven gyönyörű szines műmelléklet egészen ingyen. (62-3.1)

Már ez évfolyam 6-ik számához
Sz. Prielle Kornélia

és a 24-ik számához

FELEKINÉ-MUNKÁCSY FLÓRA

jeles művésznők színnyomatú díszes arcképeit adtuk előfizetőinknek egészen ingyen.

Mutatvány számot kívánatra bárkinek bérmentve küld a kiadóhivatal.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Mehner Vilmos, kiadóhivatala, Budapest, papnövelde-utca 8. sz.

Uradalomnál

egy 23 éves, r. k., nőtlen fiatal ember, ki gazdasági tanintézetet kitűnő sikerrel végzett, s huzamos ideig irodában alkalmazásban levén — jeles bizonyítvánnyal rendelkezik, a magyar német és szerb nyelvet szóban és írásban bírja — szerény feltételek mellett irnoki, vagy más alkalmazást keres. Szives ajánlatok e lap szerkesztőségénél teendők. (61-3.1)

Hoff-féle

malátakivonat egészségi sőr.

Császarak és királyoktól, mint szintén koronahercegek és koronahercegznők, nagyhercegek és hercegek által 55-ször kitüntette.

Malatacsokoláde és malatacukorkák.

Köszönő-irat.

Az éltet fenyegető testi gyengeségtől megmentve a Hoff János-féle malátakivonat egészségi sőr által.

Harmecz éves köhögés gyötört oly mérvben, hogy végre is, miután 72 éves kort értem, alig voltam már képes lélegzetet venni. Már minden életreményemmel fel is hagytam, miután már meg sem bírtam mozdulni. Egy barátom, ki ezelőtt hasonló bajban szenvedett, mint én, szerencsésen kigyógyította magát a Hoff János-féle malátakivonat-egészségi sőrrel, nekem is tanácsolta ezen gyógykezelmény használatát. Szerencsem volt, hogy szót fogadtam neki. — Valódi csoda történt velem, mert 21 palacknak elhasználása után köhögésem legkellemesebb meglepetésemre végkép elhagyott, s azonfelül még eröm is visszatért, s most minden nehezség nélkül képes vagyok a legnagyobb utakat is megtenni. Óhajom az, miszerint ezen esemény nyilvánosan közudomásra téssek, miszerint mindazok, kik oly bajban szenvednek, mint a mindben én szenvedtem, megdudhassák, hol érhetik súlyos bajuknak gyors végét.

Berlin, Koblenkstrasse 7., 1880. február 23-án.

Bischoff Mátyas.

Óvás!

Egyedül csak Hoff János-féle malátakészítményeket kérjünk, a csász. kir. kereskedelmi törvényszék által Ausztria-Magyarországon bejegyzett védjeggyel (a feltaláló arcképe). A többi nem valódi gyártmányokból hiányzanak a gyógyfűnyagok, s a Hoff János-féle malátagyártmányok helyes készítmények. S az orvosok véleménynyilvánítása szerint káros hatásnak is lehetnek. A valódi Hoff János-féle malátá-mellezucorkák két papirokban vannak.

Hoff János főraktára

Budapest, Zsibárus-utca 7.

Kapható N.-Beckereken Menezzer Lipót gyógyszerész urnál. (19-12.6)

FRIEDMANN I.G.

TEMESVÁROTT,

Temes-, Torontál- és Krassómegegyék részére, egyedül felhatalmazott képviselője a

Magyar

Jelzalog Hitelbanknak
Budapestben,

átvesz kölcsönfolyamodványokat gyors elintézés végett, birtokok és házakra kölcsönöket 1000 frton felül a legpontosabban eszközöl ki, és minden e szakban bevágó felvilágosításokat bérmentesen adja.

Iroda:

Temesvár, Józsefváros,

Kütteltér 1. sz. a., Török-, előbb Mitsits-féle házban.